

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 371-ҳадис

* أَنَا سَيِّدُ وُلْدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لِقَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمِئِذٍ: آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لِقَائِي وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ وَلَا فَخْرَ.

(رواه أحمد عن أبي سعيد الخدري)

Мен қиёмат куни Одам болаларининг саййидиман. Бунда фахрланиш йўқ. Ана шу кун пайғамбарларнинг бирортаси қолмасдан, яъни Одам ва у зотдан кейинги барчалари менинг байроғим остида бўлишади. Мен ерни биринчи бўлиб ёриб чиқувчи кишидирман. Бунда фахрланиш йўқ. Ва мен биринчи шафоат бўлувчи ва биринчи шафоат қилувчидирман. Бунда ҳам фахрланиш йўқ.

Абу Саид Худрий (розияллоҳу анҳу)дан. Аҳмад ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

